

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita B. Francisci Xaverii

Torsellini, Orazio

Coloniae Agrippinae, 1610

VII. Malac[en]ses summa ope instruit: visum Duro socio suo oblatum
diuinitus cognoscit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42323

CAPUT VII.

*Malacenses summa ope instruit. Visum
Duro socio suo oblatum diuinitus
cognoscit.*

In valetu. **M**ALACENSES ergo sui perstudiosos ex interuallo reuisens, benignè ab illis excipitur. Cæterùm ipse pristino more, recusato amicorum hospitio, statim in valetudinarium, consuetum hospitium suum, diuertit. Eodem tempore Malacam tres alij Societate IESV appulerant. In his Sacerdotes duo Ioannes Beira, & Ioannes Ribera, quos omnes incredibili animi iucunditate amplexus Xauerius apud se habuit. Inde diebus pluribus ad quietem datis, monitos quemadmodum cum Molucensibus se gererent, in Molucum dimisit ab se sata culturos. Inter hæc ipse ægrotis ministrando, concionando ad populum, militum tollendo simultates, confitentium peccata expiando, catechismum pueris, seruis, idiotis tradendo, rem Christianam adiuuare de Christi non desistebat. Præcipue mysterium aduentu Christi, Euangelicamque historiam, identidem inculcabat neophytis insulcat. *Historiam* non desistebat. Præcipue mysterium aduentu Christi, Euangelicamque historiam, identidem inculcabat neophytis; ut percepta tantæ rei veritas ex illo-

rum

rum mentibus inanes excuteret fabulas
Deorum. Inter quæ veteris instituti sui
non minus pij quam salutaris memor,
mortuos in purgatoria sede versantes, vi-
uosque letali conscientiæ vulnere affe-
ctos, quotidie sub noctem piorum preci-
bus iuuandos curauit. Cuius quippe
Malacensis Xauerij hortatu certum con-
stituit hominem, qui altera manu later-
nam, altera tintinnabulum gerens, primis
tenebris obiret urbem; & in compitis ac
triuiis incolarum animos nocturno tin-
tinnabuli strepitu, lugubriqué carmine
ad id ipsum composito excitaret. Ea res
ut admonebat bonos officij, ita improbis
timorem incutiebat cælestis iræ. Hoc
Eräcisci institutum ab urbe Malaca in In-
diæ, Moluci, vltimiq; Orientis urbes atq;
oppida manauit, hodieque viget magno
bono mortuorum viuorumque. Per idem
ferme tempus egregium quæ paupertatis
Euangelicæ, quæ seueritatis documentum
Xauerius dedit. Ioannes Durus (vt an-
tea diximus) eius socius & comes erat. Is
Francisci commoditati seruiendum ra-
tus, illo insciente, nummorum aliquid
auidius, quam prudentius, à Lusitanis ac-
ceperat, eleemosynæ nomine. Quod ubi *Acer vin-*
resciuit Xauerius (vt erat non min' acer *pertatis.*
vindex, quæ diligens cultor paupertatis)

eum.

*Vesperti-
na precess-
pro mor-
tuis egru-
uis scelere
obstrictis.*

cum protinus in proximam insulam ad
 breue tempus relegauit. Ea insula è regio-
 ne portus Malacensis sita, olim non infe-
 quens incolis, illa tempestate deserta e-
 rat. Durus igitur cùm ibi in æde quadam
 sacra moraretur, Dei parentem (incertum
 vigilans an somnians) ad aram maximam
 loco exornato, in puluino sedentem con-
 spicit. Apud eam puer Iesvs erat, qui
 Durum verecundantem ad matrem su-
 am pellicere conabatur. Illa primò infen-
 sæ similis eum auersari ac repellere; deinde
 pacem ac veniam suppliciter orantem
 admittere. Ad vltimum, certis de virtutis
 admonitionum dimittens, simul cum pueno
 Iesu sublimis abiit. Res penitus occulta
 fuit, quam nullus mortalium præter Du-
 rum sciret, ipse autem nemini enuncia-
 ret. Itaque Malacam deinde reuocatus,
 cùm sua delicta Francisco de more con-
 fiteretur, rem omnem, contra eius pra-
 cepta, silentio texit. At Xauerius, re diui-
 nitus cognita, sub confessionem ex eo
 quærerit, quidnam rei in desertæ insulæ
 templo ei acciderit nuper. Mihi verò ni-
 hil, inquit ille. Instare benignè Pater: ab-
 nuere Durus ac pernegare. sapius inter-
 rogatus (vt erat obstinato ad rem suppri-
 mendam animo) immemor obedientiæ,
 ac religionis, ad alia omnia respondebat.

Tan.

*Diuinitus
 cognoscit
 occultæ &
 absentia.*

Tandem Franciscus, ut vidi cum duro ore sibi rem esse; vltro ipsem et visum illud narrare orsus, singula persequi cœpit, non secus ac si præsens adfueret. Tū verò Durus attonito similis hæsit: Mox, sacro perfusus horrore, omnem rem ordine, vti gesta erat, exponit. Ita demum cum Patre redit in gratiam. Cæterum diuinitus expressa veritas illum & Xauerij obseruantorem fecit, & patientiorem veritatis. Itaque ipsem Durus, Francisco vita functo, hoc, quod à nobis memoriae proditum est, iuratus enarravit, cum egregia testificatione eius eximiæ sanctitatis.

CAPVT VIII.

Malacæ in Acenos, Christiani nominis hostes, classem comparat.

SVBRINDE noua res incidit, quæ Xauerij nomen Malacæ longè celeberrimum fecit. Res vtique variis casibus & vaticinationibus insignis, ac propterea fuisus enarranda, ne de rei magnitudine narrationis breuitas detrahatur. Valida Regis Aceni classis è Somatra insula, quam e regione Malacæ esse docuimus, intempestæ noctis silentio Malacam appulerat. Mox diuisa inter barbaros munera, ut pars